

वा० रा०

॥ २८ ॥

॥ ९ ॥ अन्येष्वपि देवेष्वेवंगतेषु तिर्यग्योनिस्वरूपंगतेष्वित्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ मुक्ता कृत्वा ॥ ८ ॥ अकुतूहलभावेन मां दृष्ट्वाप्यविस्मयनिर्भयानादरभावेन यो नावगच्छसि तस्य तव प्रीतोस्मि ॥ ९ ॥ कोन्योऽस्ति न कोपि सर्वेपि जानंतीत्यर्थः ॥ १० ॥ अथ मरुतो व्याजस्तुत्याह ॥ धन्य इति ॥ ११ ॥ लोकेषु विद्यत इत्युत्तरमेकः श्लोकः प्रक्षिप्तः उक्तार्थत्वादितिकत

इंद्रो मयूरः संवत्तो धर्मराजस्तु वायसः ॥ कृकला सोधनाध्यक्षो हंसश्च वरुणो भवत् ॥ ९ ॥ अन्येष्वपि गतेष्वेवं देवेष्वरिनिपूदन ॥ रावणः प्राविशद्यज्ञं सारमेय इवाश्रुचिः ॥ ६ ॥ तं च राजानमासाद्य रावणो राक्षसाधिपः ॥ प्राह युद्धं प्रयच्छेति निर्जितोस्मीति वावद ॥ ७ ॥ ततो मरुतो नृपतिः कोभवानित्युवाच तं ॥ अवहा संततो मुक्त्वा रावणो वाक्यमब्रवीत् ॥ ८ ॥ अकुतूहलभावेन प्रीतोस्मितवपार्थिव ॥ धनदस्यानुजं यो मां नावगच्छसि रावणं ॥ ९ ॥ त्रिषु लोकेषु कोन्योऽस्त्योन जानाति मेवलं ॥ भ्रातरं येन निर्जित्य विमानमिदमाहृतं ॥ १० ॥ ततो मरुतः स नृपस्तं रावणमथाब्रवीत् ॥ धन्यः खलु भवान्येन ज्येष्ठो भ्रातारणे जितः ॥ न त्वया सदृशः श्लाघ्यस्त्रिषु लोकेषु विद्यते ॥ ११ ॥ नाधर्मसहितं श्लाघ्यं न लोकप्रतिसंहितं ॥ कर्मदौ रात्म्यकं कृत्वा श्लाघसे भ्रातृनिर्जयात् ॥ ॥ कंत्वं प्राक्केवलं धर्मचरित्वा लब्धवान्वरं ॥ श्रुतपूर्वहिनमया भाषसे यादृशं स्वयं ॥ १२ ॥ तिष्ठेदानीं न मे जीवन्प्रतियास्यसि दुर्मते ॥ अद्य त्वां निशितैर्बाणैः प्रेषयामि यमक्षयं ॥ १३ ॥ ततः शरासनं गृह्यसायकांश्च नराधिपः ॥ रणाय निर्ययौ क्रुद्धः संवर्तो मार्गमावृणोत् ॥ १४ ॥ सो ब्रवीत्स्नेहसंयुक्तं मरुतं तं महानृपिः ॥ श्रोतव्यं यदि मद्वाक्यं संप्रहारो न ते क्षमः ॥ १५ ॥ माहेश्वरमिदं सन्नमसमाप्तं कुलंदहेत् ॥ दीक्षितस्य कुतो युद्धं क्रोधित्वं दीक्षिते कुतः ॥ १६ ॥ संशयश्च जयेनित्यं राक्षसश्च सुदुर्जयः ॥ स निवृत्तो गुरोर्वाक्यान्मरुतः पृथिवीपतिः ॥ विस्तृज्य स शरं चापं स्वस्थो मखमुखो भवत् ॥ १७ ॥

उ० कां०

॥ २८ ॥

कः ॥ ॥ कंत्वमिति ॥ केवलं पूज्यरजारहितं कंधर्मप्रकरित्वा वरं लब्धवानस्मि ॥ दशदिग्भिरपि विजितं कंत्वं त्रिनेत्रं दशभुजं ॥ अनेनित्यं सन्नमसमाप्तं कुलंदहेत् ॥